

František Seidl 20. 6. 1855 – 2. 8. 1927

poslední pražský hlásný

Bubenečský hřbitov, odd. 1-12, hrob 30

adopční nájemce Muzeum hl. města Prahy (od r. 2015)

František Seidl (20. 6. 1855 – 2. 8. 1927) byl poslední pražský hlásný. Narodil se na Malé Straně, v dnešní Nerudově ulici v domě U Červeného lva č. p. 236/41 v rodině obuvníka. Vyučil se rukavičkářem a po svém návratu ze zkušené v Berlíně se ve druhé polovině 70. let stal hlásným na věži u chrámu sv. Víta na Pražském hradě. Oženil se s Lidmilou, a na adrese č. p. 1/IV se jim v nuzném obydlí hlásného (patrně přímo ve věži) narodili čtyři dcery a syn. Tři z nich se dožili dospělosti a dcera Anna se dokonce stala komornou prezidenta republiky. Na svatovítské věži věrně sloužil dlouhá léta až do svého odchodu do výslužby. Protože pozice hlásných na dalších třech pražských hlásných věžích byly v letech 1886 a 1891 zrušeny, stal se František Seidl (se svým případným kolegou) posledním hlásným v Praze. František s Lidmilou strávili svá poslední léta na Hradčanech ve Lvím dvoře č. p. 51/IV, kde v roce 1927 zemřel na náhlou zástavu srdce.

foto hrobu: archiv SPH

volně podle podkladů pana Františka Išy